

Abstrakt

Tato bakalářská práce se věnuje aktivitám, které podnikaly aktivistky českého ženského hnutí v boji za lepší postavení právniček v období první republiky. Cílem této práce je najít odpověď na stanovenou výzkumnou otázku „*Jak se české ženské hnutí angažovalo v otázce postavení právniček v období první republiky?* “. Ženám bylo povoleno studium na právnických fakultách až v roce 1918. Po dokončení svých studií se ženy chtěly uplatnit v právnických profesích, což bylo velmi obtížné i přes fakt, že ženy měly podle ústavy stejná práva jako muži. Právničky byly bezdůvodně odmítány a diskriminovány. Tuto jejich situaci se snažila řešit Ženská národní rada v čele s Františkou Plamínkovou a Sdružení vysokoškolsky vzdělaných žen. Právě v rámci sdružení vznikl v roce 1925 právnický odbor, jehož posláním bylo zajistit rovné podmínky uplatnění právničkám. Šlo primárně o přijímání žen právniček do soudní služby a do služby konceptní státní. Aktivistky se snažily například prostřednictvím deputací intervencí, ale třeba i vydáváním textů o otázce postavení právniček zlepšit jejich šance na uplatnění a také podmínky uplatnění. Boj za lepší postavení právniček trval mnoho let, ale nakonec byl cíl splněn. Díky vyvíjenému tlaku během let se podařilo zařídit postupné přijetí několika právniček do konceptní služby státní. Největším úspěchem liberálních aktivistek českého ženského hnutí bylo přijetí žen do soudní služby v roce 1930.